

5.

Kdo ti může pomoci?

♥ V ZAŘÍZENÍ JSOU LIDÉ, KTEŘÍ JSOU TU PRO TEBE:

OPATROVNÍK

Dospělý, kterého ti přidělí úřady. Chrání tě a zastupuje, pokud nejsi s rodiči nebo jiným příbuzným. Všechno ti vysvětlí a je s tebou, když půjdeš na policii nebo na úřad. Zajistí ti právníka, pomůže ti, když máš starosti, a může ti pomoci spojit se s rodiči nebo lidmi z tvé země. Pokud opatrovníka ještě nemáš, řekni si o něj.

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍCI

Můžeš za nimi přijít, když potřebuješ něco vyřešit, chceš se na něco zeptat nebo se necítíš dobře.

PRÁVNÍCI

Poradí, jak se bránit, pokud nesouhlasíš s detencí, vyhoštěním nebo převozem do jiné země, anebo jak požádat o azyl. Radí zdarma, do zařízení chodí jednou týdně a jsou často jedinou nezávislou osobou, na kterou se můžeš obrátit.

PSYCHOLOGOVÉ

Můžeš si s nimi promluvit, pokud tě něco trápí nebo jsi smutný. Pomohou ti cítit se lépe.

TLUMOČNÍCI

Překládají, pokud nerozumíš česky. Všechno důležité se dozvíš v jazyce, kterému rozumíš.

POLICISTÉ

Musejí s tebou jednat slušně a chránit tě. Můžeš se jich na cokoliv zeptat nebo jim říct, pokud se cítíš v ohrožení.

📌 KDYŽ CHCEŠ S NĚKÝM Z NICH MLUVIT, ŘEKNI TO SOCIÁLNÍMU PRACOVNÍKOVÍ NEBO JINÉMU DOSPĚLÉMU. POMŮŽOU TI SETKÁNÍ DOMLUVIT.

6.

O TOM, JESTLI TĚ ZE ZAŘÍZENÍ PUSTÍ DŘÍV NEŽ ZA 90 DNŮ, ROZHODUJE POLICE NEBO SOUD.

Jak se můžeš bránit – s čím pomůže právník?

Pokud nesouhlasíš s detencí

→ můžeš podat **žalobu k soudu**.

1

➤ do 15 dnů od převzetí rozhodnutí o detenci nebo o jejím prodloužení.
Soud pak musí rozhodnout do 7 pracovních dnů.

2

Pokud nesouhlasíš s přesunem do zařízení pro zajištění dospělých cizinců

→ můžeš podat **žalobu k soudu**

➤ do 15 dnů od převzetí rozhodnutí o detenci.
Soud pak musí rozhodnout do 7 pracovních dnů.

3

Pokud nesouhlasíš s vyhoštěním nebo přesunem do jiné země (někdy podle Dublinského nařízení)

→ můžeš podat **žalobu k soudu**:

➤ do 10 dnů od převzetí rozhodnutí o vyhoštění,

➤ do 15 dnů od převzetí rozhodnutí o přesunu podle Dublinského nařízení.

1.

INFORMAČNÍ LETÁK PRO DĚTI BEZ DOPROVODU V DETENČNÍM ZAŘÍZENÍ

Co tě čeká, co můžeš dělat a kdo ti pomůže, pokud musíš zůstat v detenci bez doprovodu?

Zjisti, jaká jsou tvá práva.

📌 PAMATUJ: NEBOJ SE ŘÍCT SI O POMOC.

FORUM
Human Rights

icj
International
Commission
of Jurists
European Institutions (ICJ-EI)

Funded by
the European Union

Financováno Evropskou unií. Názory vyjádřené jsou názory autora a neodráží nutně oficiální stanovisko Evropské unie či Evropské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA). Evropská unie ani EACEA za vyjádřené názory nenese odpovědnost.

2.

Proč jsi tady?

POLICISTA NEBO SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK TI VYSVĚTLÍ DŮVOD.

- Nejčastěji tu děti bez doprovodu jsou proto, že:
 - přijely do ČR samy, bez rodiny a nemají povolení (víza) nebo pas (nebo o ně přišly) a:
 - **neví se, kolik jim je let**, nebo
 - **je jim 15–17 let** a policie se bojí, že by mohly utéct, skrývat se nebo ohrožovat bezpečnost.

Co tě čeká?

ZÁLEŽÍ NA TOM, PROČ TU JSI. BUDEŠ TU, DOKUD SE NEZJISTÍ, KOLIK TI JE LET, NEJDÉLE ALE 90 DNÍ.

➤ Pak tě mohou:

- **převést** do jiného zařízení (pro děti nebo pro dospělé),
- **propustit** a zůstaneš tady (v ČR), např. pokud tady získáš azyl,
- **vrátit** do tvé vlasti, nebo
- **převést** do jiné země.

Jak policie zjišťuje, kolik ti je let?

MŮŽEŠ UKÁZAT DOKLADY (PRŮKAZKA, RODNÝ LIST, VYSVĚDČENÍ NEBO I FOTKY DOKLADŮ Z MOBILU).

- Pokud **doklady nemáš nebo jim policie nevěří**, policie tě může poslat na lékařskou prohlídku – u toho vždy bude tvůj **opatrovník a tlumočník**.
- V zařízení tě budou pozorovat i **sociální pracovníci** a napíšou zprávu, jak starý/á podle nich jsi.
- Policie pak rozhodne, jestli tě bude považovat za dítě nebo dospělého. Tuto informaci ti musí sdělit za přítomnosti tvého opatrovníka.

! POKUD SI POLICIE STÁLE NENÍ JISTÁ, KOLIK TI JE, MUSÍ TĚ POVAŽOVAT ZA DÍTĚ.

➤ Jestli rozhodne, **že jsi dítě**, pravděpodobně půjdeš do zařízení pro děti.

➤ Jestli rozhodne, **že jsi dospělý/á**, může tě převést do zařízení pro dospělé → **Nesouhlasíš?** Obrát se na právníka – pomůže Ti bránit se proti převozu.

3.

Důležitá slova

AZYL

Pokud je to ve tvé zemi nebezpečné, můžeš požádat, abys mohl **zůstat** tady (v České republice). Toto povolení se jmenuje azyl. Když ho dostaneš, už nemusíš být v detenci.

VYHOŠTĚNÍ

Úřady mohou rozhodnout, že se **vrátíš** do své země nebo do jiné země.

DUBLINSKÉ NAŘÍZENÍ:

Toto **evropské pravidlo** říká, že o žádosti o azyl rozhodne první evropská země, do které jste přijeli. Tam vás tedy mohou české úřady vrátit.

NEZLETILÉ DÍTĚ BEZ DOPROVODU:

Takovým dítětem jsi, pokud jsi ještě neměl/a 18. narozeniny a jsi tady **sám/sama**, tedy pokud nejsi s rodičem nebo jiným příbuzným, který za tebe odpovídá a stará se o sebe.

ZJIŠTĚNÍ VĚKU:

Postup, kterým se zjišťuje, jestli jsi dospělý/á. Používá se lékařské vyšetření (rentgen) a pozorování sociálních pracovníků v zařízení. Svůj věk můžeš doložit dokumenty jako cestovní doklad (pas), rodný list nebo vysvědčení. Můžeš ukázat i fotky dokumentů v mobilu.

OPATROVNÍK:

Dospělý, kterého ti přidělí české úřady, protože jsi tu sám/sama. Bude ti **pomáhat** – bude vždy s tebou, když budeš mluvit s úředníky nebo policisty.

ZAŘÍZENÍ PRO DĚTI - CIZINCE

Dětský domov **v Praze**, kde žijí děti, které jsou v České republice samy. Pracují tam dospělí, kteří dětem pomáhají – sociální pracovníci, psychologové, učitelé nebo tlumočníci. Můžeš tam chodit do školy. Když tam budeš bydlet, dostaneš trvalý pobyt.

4.

Jaká máš práva?

ÚŘEDNÍCI A POLICISTÉ:

- s tebou musí vždy **zacházet dobře** a nikdo ti nesmí ubližovat.
- s tebou musí **mluvit v jazyce, který znáš**.
- ti musí vše **vysvětlit** a zeptat se tě, co si o tom myslíš
- řeknou ti, proč jsi tady, co musíš dodržovat, jaká máš práva co bude dál a kdy asi budeš moci odejít.

KDYBY SE K TOBĚ NĚKDO CHOVAL ŠPATNĚ, ŘEKNI TO DOSPĚLÉMU, KTERÉMU VĚŘÍŠ.

POKUD NĚČEMU NEROZUMÍŠ, MŮŽEŠ SE NA TO ZEPTAT SÁM

V ZAŘÍZENÍ:

- Můžeš **zavolat své rodině** a **ostatním blízkým**. Svůj mobilní telefon musíš odevzdat, ale můžeš použít veřejný telefon nebo internet (sociální pracovník ti vysvětlí, jak).
- Máš právo na **navštěvy**.
- Můžeš **jít k lékaři**, když onemocníš nebo se necítíš dobře.
- Můžeš **chodit do školy**.
- Můžeš **si hrát** – jsou tu hračky, hřiště, výlety, kroužky.
- Můžeš se poradit **s právníkem**.

DOSTANEŠ:

POKUD SE TI NĚCO NELÍBÍ NEBO TI NĚCO CHYBÍ, NAPIŠ TO A VLOŽ DO „SCHRÁNKY DŮVĚRY“. MŮŽEŠ TO TAKÉ ŘÍCT SOCIÁLNÍMU PRACOVNÍKOVÍ NEBO POLICIJI.